

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16480/2024
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Бојан Милосављевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Ракић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 191/24 (2020) од 22.02.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 191/24 (2020) од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 191/24 (2020) од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 1058/2023 (2020) од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, укинут је у целини платни налог издат решењем Пл 64/20 од 28.09.2020. године па је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати регрес од 85.846,00 динара са законском затезном каматом од 15.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка надокнади 228.918,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 191/24 (2020) од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одржан на снази у целини платни налог издат решењем Основног суда у Пожаревцу Пл 64/20 од 28.09.2020. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 245.001,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Побијаном пресудом другостепени суд је одржао на снази издат платни налог решењем првостепеног суда Пл. 64/20 од 28.09.2020. године ради исплате регресног потраживања, јер је тужени управљајући возилом осигураном код тужиоца проузроковао саобраћајну незгоду, при чему је напустио лице места. Критичном приликом оштећено је путничко возило трећег лица, коме је тужилац као осигуравач возила штетника исплатио материјалну штету у износу који је предмет регресног потраживања према туженом.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, с обзиром на то да узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована одлука другостепеног суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Наиме, тужени у ревизији указује на правно питање везано за утврђене чињенице конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији као посебној. Образложење другостепене пресуде у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. У складу са изнетим, не постоји ни потреба уједначавања судске праксе, па је из наведених разлога одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.09.2020. године. Вредност предмета спора је 85.846,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, примени члана 479. став 6. ЗПП, ревизија недозвољена.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, у ком случају би ревизија била дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана

467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**